

صحيفة الحسين عليه السلام

[307] ومی بینم بر امری اجتماع کرده اید که خداوند را خشمگین ساخته، وچهره او را از خود گردانده اید، که نعمتش را بر شما واقع واز رحمتش دور ساخته، پس پروردگارمان خداوند خوبی بوده و شما بندگان بدی می باشید. به طاعت و فرمانبری اقرار کرده و به رسالت پیامبر ایمان آوردید، آنگاه بسوی فرزندان و خاندان او هجوم نمودید، و قصد کشتن آنها را دارید، ما از خداوند بوده و بسوی او باز می گردیم، اینان گروهی هستند که بعد از ایمان آوردن کافر شدند، پس گروه ستمکار از هدایت بدورند. عمر سعد گفت: وای بر شما نگذارید بیش از این سخن گوید، او پسر همان پدر است، بخدا قسم اگر تا فردا در میان شما بایستد سخنش قطع نشده واز کلامش باز نایستد، پس شمر - که لعنت الهی بر او باد - پیش آمد و گفت: ای حسین چه می گویی مقصد خود را به ما بفهمان، امام فرمود: می گویم: از خدا بترسید و به کشتن من اقدام نکنید، زیرا کشتن من بر شما حلال نبوده و بی احترامی به مقام من جائز نیست، من پسر پیامبر شما
